

The Conflict between Flesh and Spirit மாம்சத்திற்கும் ஆவிக்கும் இடையேயான போராட்டம்

“மாம்சம் ஆவிக்கு விரோதமாகவும், ஆவி மாம்சத்துக்கு விரோதமாகவும் இச்சிக்கிறது; நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறவைகளை செய்யாதபடிக்கு இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருக்கிறது.” (கலாத்தியர் 5:17)

இந்த வார்த்தைகளை அப்போஸ்தலர், பழையவைகள் ஒழிந்துபோய், எல்லாம் புதிதாக்கப்பட்ட, கிறிஸ்துவுக்குள் புதுசிருஷ்டிகளாகியிருக்கிற கிறிஸ்தவர்களை நோக்கி கூறுகிறார். இவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் உண்மை நிலையில் ஆவியின் ஜீவியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உயிர்த்தெழுதலில் “ஒரு நிமி-த்திலே, ஒரு இமைப் பொழுதிலே” ஆவியின் ஜீவியாக மறுபுறமாகப்படுவார்கள். அவர்கள் இன்னும் பூர்த்தியடையவில்லை. ஆனால் புது சிருஷ்டிகள் தற்காலத்தில் மாம்சத்தில் இருந்தே செயல்பட வேண்டும்.

புது சிருஷ்டி தனது உண்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்தி முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் ஆவியின் பூணத்தன்மைக்கு தகுதியை மெய்ப்பித்து காண்பிப்பான் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். அப்படிப்பட்டவர்கள் மாம்சம் ஆவிக்கு விரோதமாகவும் ஆவி மாம்சத்திற்கு விரோதமாகவும் இச்சித்து, இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக போராட்டம் போய்க் கொண்டிருப்பதை எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். இங்கு பயன்படுத்தப்படுகிற இச்சிக்கிறது என்ற வார்த்தைக்கு விருப்பம் என்று பொருள். புது சிருஷ்டி தேவனுக்கும் அவரது சித்தத்திற்கும் உண்மையாயிருக்க தீவிரமாக விரும்புகிறது. மாம்சமானது இவை அனைத்திற்கும் விரோதமாக இருக்க தீவிரமாக விரும்புகிறது

இந்த இரு ஆவிகளும் எதிர் எதிராக இருக்கின்றன. இரண்டும் விரோதமாக இருக்கின்றன. மாம்சம் தனக்குத் தானே ஊழியம் பண்ண விரும்புகிறது. அதற்கு பூமிக்குரிய ஆசைகளும் பூமிக்குரிய நோக்கங்களும் பூமிக்குரிய இலக்குகளும் உண்டு. புது சிருஷ்டி பரலோக காரியங்களில் ஆசை வைக்க விரும்புகிறது. மேலும் அது இனி பூமிக்குரிய நன்மைகளுடன் மனிதனாக வாழ விரும்பாமல் மாம்சத்தில் இருந்து கொண்டு ஆவியின் ஜீவியாக வாழவும் பூமிக்குரிய நன்மைகளையும் நோக்கங்களையும் எதிர்பார்ப்பையும் பலியிடவும் விரும்புகிறது.

புது சிருஷ்டிகள் மாம்சத்தினால் தடைபண்ணப்படுகிறது

தலைப்பு வசனமானது உலகத்திற்கு சொல்லப்படாமல் சபைக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சபையானது புது சிருஷ்டியாக பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புது சிருஷ்டிகள் தங்களது பலியின் உடன்படிக்கையை கைவிட்டு மாம்சத்தின்படி நடந்தால் அவர்கள் மரிப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் மாம்சத்தின் செய்கைகளை அழித்து இவைகளை ஆவிக்காக முழுவதுமாக கைவிட்டால் அவர்கள் ஜீவிப்பார்கள், நித்திய ஜீவனை பெறுவார்கள். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவில் நாம் அனைவரும் பரிசுத்தம், மாசின்மை, குற்றமின்மை ஆகியவைகளை காண்கிறோம்; அங்கே அப்படி ஒரு எதிரிடை இருக்கிறது; ஒரு வழியில் பூமிக்குரிய ஆசைகள் கவருகிறது. இன்னொரு வழியில் ஆவிக்குரிய ஆசைகள் கவருகிறது. இவைகள் எல்லாம் பரிசுத்தமான பூண ஆசைகள். எனினும் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட புது சிருஷ்டியாக அவர் அவைகளை ஜெயங்கொள்ள கடமைப்பட்டிருந்தார்.

நமது கர்த்தரின் ஊழியம் முடியும் தருவாயில் அவரது வார்த்தைகளை நினைவு கூறுகிறோம். “நான் முழுவேண்டிய ஒரு ஸ்தானம் உண்டு, அது முடியுமளவும் நெருக்கப்படுகிறேன்.” (லூக்கா 12:50) போராட்டம் போய்க் கொண்டிருந்தது. ஆனால் கர்த்தரின் ஆவி உறுதியாக இருந்தது; அவர் தமது பலியின் நிபந்தனைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்தார். எனினும் அவர் பூணராக இருந்து அவர் செய்ய விரும்பினவைகளை செய்யக் கூடியவராக இருந்தார். அவர் அவைகளை செய்து மாபெரும் வெற்றி பெற்றார்.

நமது காரியத்தில் நிலைமை வேறாக இருக்கிறது. நாம் விழுந்து போன சபாவத்தில் இருக்கிறோம். நமது பசியும் ருசியும் சீரழிந்து இருக்கிறது. அனைவருமே ஏறக்குறைய சுயநலம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகம் சீரழிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நமது மாம்சம் சீரழிந்து இருக்கிறது. நாம் செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறவைகளை செய்ய முடியாதிருக்கிறோம். ஆகவே நமக்கு உதவி செய்ய கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் தேவைப்படுகிறது. ஆகையால் புது சிருஷ்டியாக நாம் தவறு செய்திருக்கிறோம். அந்த தவறை உணர்ந்து, எதிர்கால உதவிக்காகவும் இரக்கத்தைப் பெறவும் கிருபாசனத்தன்மைக்கு செல்ல வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு கூறுகிறார். இப்படியாக நமது இருதயத்தின் உண்மைத் தன்மையை தேவனிடம் காண்பிக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் சிந்தையையும் பண்பையும் பெற்றிருக்கும் சகலரும் விழுந்து போன மாம்சத்தினால், மாம்சத்தின் பலவீனத்தினால் தடை பண்ணப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு பரிசு ஒருவர் இருக்கிறார். அவர்கள் அவரிடம் சென்று இந்த விழுந்துபோன மாம்சத்தின் பலவீனங்களின் ஈடுகட்டுதலைப் பெறலாம்.

ஒரு கேள்வி எழலாம். நமது காரியத்தில் ஏன் மாம்சத்துக்கும் ஆவிக்கும் போராட்டம் இருக்க வேண்டும்? நாம் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் கிறிஸ்துவோடு கூட பலியடிகிறவர்களாக ஆக விருப்பங்கொள்ள நாம் எப்படி இந்த பலவீனங்களை போதுமான அளவுக்கு ஜெயங்கொள்வது? முழு மனுக்குலமும் விழுந்துபோன நிலையில் இருக்கும்போது, விழுந்து போனவர்களில் அநேகர் தங்களது அவமான நிலைமையை உணர்ந்து, நீதி செய்ய விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அதுமாதிரி செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் தங்களை பாவத்தின் அடிமைகளாக காண்கிறார்கள். அவர்கள் பலவீனர்கள்; தாங்கள் விரும்புகிறவைகளை செய்யக் கூடாதபடி கட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். யூதர்களில் அநேகர் இந்த நிலைமையில் இருந்தார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தை செய்ய விரும்பும் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களால் அது போல செய்ய முடியவில்லை. அங்கே விருப்பம் இருந்தது. அங்கே சித்தம் இருந்தது. ஆனால் அவர்களது விழுந்து போன நிலைமையில், அவர்களது மனதின் மற்ற பண்புகள் எதிராக இருந்தன.

மனித சிந்தை பல்வேறு பண்புகளால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாவம் நுழைந்த போது மனுக்குலத்திலிருந்து ஆதியிலிருந்த தேவனுடைய சாயல் அளவிடக்கூடிய அளவுக்கு அகன்று போகும் வரை ஆதி மனிதனின் இந்த தாழ்ந்த அடிப்படை பண்புகள் அதிகரித்து உயர்ந்த பண்புகள் அகன்று போயின. ஆனால் ஆதாமின் சில குமாரர்கள் மற்றும் குமாரத்திகளிடத்தில் பாவத்தை எதிர்க்கவும் சீர்த்திருத்த வாழ்வை பெறவும் நாடக்கூடிய அளவுக்கு போதுமான தேவனுடைய சாயல் இருந்தது. புற ஜாதிகளிடத்திலும்

கூட இப்படிப்பட்ட நல்ல உணர்வுகள் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

யூத யுகத்தில் யூதர்களிடையே சிலர் தேவனுக்கு இணக்கமாக வாழ நாடினார்கள். மற்றவர்கள் பேலியாளின் மார்க்கத்தை பின்பற்றி சாத்தானுக்கு ஊழியம் செய்து, தங்களை சுயநலத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கும் அப்படியே இருக்கிறது. யூதர்கள் தங்கள் பிரமாணத்தை கடைபிடிக்க முடியவில்லை. அதை முறைப்படி கடைபிடிக்கவில்லை என்றால் நித்திய ஜீவனை அவர்கள் பெற முடியாது. பிரமாணத்திற்கு கீழாக இருந்திராதவர்களுக்கும் இதே தான் நடக்கும். பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து வேறொரு ஏற்பாடு இருந்தது. தேவன் ஒரு இரட்சகரை கொடுத்திருக்கிறார். அவரது மரணம் உலகத்தின் பாவத்திற்கு பயனளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

மரணத்தோடு இந்த போராட்டம் முடிந்தது

பிறகு ஏன் இந்த மரணம் இன்னும் உலகிற்கு பலனளிக்கவில்லை? தேவனுடைய ஊழியத்தில் தங்கள் ஜீவனைக் கொடுக்க விருப்பமுள்ள ஒரு வகுப்பினரை கண்டுபிடிக்க தேவன் விரும்புகிறார். ஆதாமின் விழுந்து போன பிள்ளைகளில் சிலர், தேவனுடைய வசனத்தின் அழைப்பை கவனித்து கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றுகிறவர்களாவதற்கு, போதுமான குணலட்சண பலத்தை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களது தீர்மானத்தை, அவருடைய ஊழியத்திற்காக தங்களது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிப்பதன் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஓர் அர்ப்பணம் மனிதின் உயர்ந்த பண்புகள் இணைந்திருக்கிறதாகவும் மனிதின் தாழ்ந்த பண்புகள் கட்டுக்குள் இருப்பதாகவும் பொருள்படுகிறது.

தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் மற்றும் சவிசே- செய்தியின் ஊக்க மூட்டும் செல்வாக்கின் கீழ், அவர்கள் மாபெரும் பரிசுக்காக மூலமாக கிறிஸ்துவருக்குள் புது சிருஷ்டிகளாக பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களாக, அவரது சரீரத்தின் அங்கங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது முதல் தேவனுடன் ஒரு உறவை பெற்றிருக்கிறார்கள். பிறகு அவர்கள் சாத்தானுடைய கண்ணிகளுக்கு எதிராக தொடர்ந்து போராடி ஒவ்வொரு படியாக முன்னேறிப் போக எதிர்பார்க்கப்படுகிறார்கள். இது தான் கிறிஸ்தவனின் வாழ்க்கை, தலைப்பு வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போராட்டம். மாம்சம் மற்றும் ஆவி இரண்டும் எதிரானவைகள். ஆகையால் தான் இந்த போராட்டம்.

வெளியே சென்று மற்றவர்களுடன் போராட வேண்டிய அவசியமில்லை. உள்ளேயே போராட வேண்டியது அநேகம் இருக்கிறது. தங்களுடைய முயற்சிகளின் மூலமாக தங்களது உண்மைத் தன்மையை காண்பிக்கிறவர்கள் சந்தோ-மாக இருக்கிறார்கள் ! ஏற்ற காலத்தில் முதலாம் உயிர்த்தமுகதலின் வல்லமையால் பழைய சரீரத்தை முற்றிலுமாக விட்டுவிட்டு சாகாமையினால் அணிவிக்கப்படுவார்கள். நாம் “மரண பரியந்தம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால்” நமது தலையானவராகிய கர்த்தரைப் போல இருப்போம்; அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரைக் காண்போம், அவரது மகிமையில் பங்கு பெறுவோம்.

எனினும் தொடர்ச்சியான மாபெரும் போராட்டம் இருக்கிறது. புது சித்தம் தன்னை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு சரீரத்தை புது சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படியப்பண்ண பலவந்தப்படுத்துகிறது. எனினும் அழியக்கூடிய சரீரம் உண்மையில் இன்னும் மரிக்காமல் இருந்து உலகம் மற்றும் சத்துருவினிடம் தொடர்ச்சியான தொடர்பை கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் அது புது சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படியாமல் இருப்பதற்கு இவைகளாலும் புமிக்குரிய அக்கறை, நோக்கங்கள், முறைமைகள், முயற்சிகள், போராட்டங்கள் ஆகியவைகளாலும் தொடர்ந்து தூண்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

பரிசுத்தவான் உள்ளேயும் புறம்பேயும் போராடுகிற அனுபவமில்லாமல் இருக்க முடியாது. அது மாபெரும் பரிசுக்காக முடிவு பரியந்தமுமான போராட்டமாக இருக்க வேண்டும். அந்த பரிசுக்காகத்தான் நாம் போராடுகிறோம். ஏனெனில் புது சிருஷ்டி கர்த்தரின் கிருபையினாலும் பலத்தினாலும் அழியக்கூடிய சரீரத்தை மீண்டும் மீண்டும் அடக்கி ஆளுகிறது. எனினும் போராட்டத்திற்கு மரண பரியந்தம் முடிவில்லை.

“உன்னுடனான போராட்டம் எப்படி போகிறது?

சகல தீய காரியங்களுக்கு எதிராக வாழ்நாள் முழுதும் போராட்டம் ?

உன்னுடையது குறைவான விரோதமல்ல, உன்னுடையது சுயநல நோக்கமல்ல.

அது ராட்சதர்களுக்கும் ராஜாக்களுக்குமான போர்!

“போராட்டம் நீண்ட நாட்கள் என்று சொல்லாதே;

அது ஒரே ஒரு போராட்டம்; போராட்டம் முடிந்தது.

“உனது வெற்றியைக் கொடுக்க இரண்டாவது போர் இல்லை.”

“அந்த ஒன்று என்னைக்கொருமாதம் வெற்றி!”